

Мета: Закріпити знання дітей про своїх найдорожчих людей: тата і маму. Розширити та поглибити знання дітей про народну символіку, ознайомити з минулим та сучасним життям українського народу. Розвивати у дітей здатність переживати музичні образи і усвідомлювати емоційний зміст творів, закріплювати ставлення до музичних творів і мистецтва в цілому. Виховувати повагу до народних традицій, звичаїв. Виховувати у них глибокі почуття любові до своєї мови та Батьківщини.

Під українську пісню діти заходять кривим таночком

Ведуча:

Журливо музика заграла,
І закружляло в вальсі листя.
В країну осінь завітала
Красива, сонячна, барвиста

Дитина:

Осінь чарівна у гості прийшла.
Щедрі дарунки усім принесла.
Яблука стиглі і груші смачні
В кожній оселі стоять на столі.

Осінь чарівна у гості прийшла
Барви яскраві усім принесла.
В золото вбрала дерева й кущі
Подарувала нам ритми дощів.

Красуня осінь - справжня чарівниця!
Милуймося з її краси.
Які чудові фарби, придивіться
Поклала осінь на гаї, ліси.

Ніби на свято вдяглася земля
Ваблять до себе ліси і поля.
В платтях розкішних дерева стоять,
Золотом їхні прикраси горять

Пісня «Диво осінь»

Ведуча: Діти, всі ми з вами – і дорослі, і малі – щирі українці, так?

- А чим ми відрізняємось від французів, від англійців?
Тим, що у нас є своя держава, як вона називається? Правильно, Україна.
- А ще у нас є державні символи: свій прапор, герб, своя головна пісня країни, як вона називається? Правильно, гімн.
- Головне місто України, столиця – *(діти підказують)* Київ.
- А ще, діти, в нас є неповторна наша українська мова. А мови слова ми записуємо...*(діти підказують)* правильно, буквами, літерами.
- Зараз навіть малюк знає, що таке літери. Але так було не завжди...

Сьогодні ми повернемося у ті далекі часи, коли люди спілкувалися лише усно, коли вперше допитливий людський розум створив букви і знайшов спосіб записати ними слова. А хто нам допоможе? Зустрічайте!

На сцену під музику виходить королева Граматика.

Граматика: Доброго дня, діти! Я – Королева Граматика.

І прийшла я до вас на свято, щоб розповісти цікаву історію. Але спершу скажіть: а навіщо потрібні букви? *Правильно, щоб складати їх у слова і записувати мову. Молодці.*

А ви знаєте, де і як люди почали записувати буквами слова, складаючи їх у речення? Ось, сідайте ладком та слухайте уважно.

Це було дуже давно, люди спілкувалися за допомогою жестів і словами, жили вони невеликими племенами. Та минав час, люди ходили на полювання зустрічали інші племена, зустрічалися і ворожі, тож люди вигадали малюнки-схеми на камені чи дереві і швидко передавали один одному попереджаючи про небезпеку. Скажімо, поруч намальовані маленький ведмідь, стрілка та три палички. Це означало: до того місця, де мешкають ведмеді, треба йти три дні.*(Показує плакат з наскельним малюнком).*

Далі люди малюнок замінили знаками. Наприклад, **хвиляста лінія** означала «вода», **а квадратик** — «камінь». Такі знаки називалися ієрогліфами.

- Хочете спробувати скласти з ієрогліфів повідомлення для друзів?

Проводиться гра «Повідомлення»

Із значків: хвиляста лінія (вода), палички (кількість днів), ведмідь, стрілочки (йди, пересуватись), квадрат (камінь), трикутник(ліс) скласти повідомлення для друзів: 1) до того місця, де є вода, тобі потрібно йти три дні; 2) до того місця, де водяться ведмеді, потрібно іти два дні; 3) від каменя іди два дні і дійдеш до лісу.

Граматика: Вам напевно цікаво знати, як же виникли наші літери і алфавіт?

Понад тисячу років тому їх створив один розумний чоловік - вчений, Кирило разом із своїм братом Мефодієм. Ось така історія виникнення нашого алфавіту. (показ фото)

Ведуча: дякую , тобі Граматико, за цікаву розповідь . Наші діти готувалися до свята , приготували український танок, пісні, вірші. Запросили на свято батьків , щоб показати свої вміння, тож ми розпочинаємо свято.

Граматика: я впевнена , що ви будете шанувати й надалі вивчати свою мову, а сьогодні я з вами прощаюся. До побачення.

Ведуча:

Велична, щедра і прекрасна мова!
Прозора й чиста, як гірська вода.
Це України мова барвінкова
Така багата й вічно молода.
Гостинно просимо на свято мови.
Вона, як ніжна пісня колискова,
Заходить в серце й душу з ранніх літ.
Ця мова, наче пташка світанкова,
Що гордо лине в свій стрімкий політ

Дитина:

О, мово, ти як дивная сопілка,
То звеселяєш то хвилюєш нас.
Тобі вклонялись Леся Українка
Й благословенний батько наш Тарас.

Від інших мов вона не гірша,
Для українців – наймиліша,
Пісенна, ніжна і дзвінка
Мова Шевченка і Франка.

Ведуча: Мово! А що таке мова? Народ говорить, що слово до слова —зложиться мова. А Т .Шевченко ось як про неї каже:

Ну щоб здавалося . слова...
Слова та й голос – більш нічого,
А серце б`ється - ожива,
Як їх почує!

Дитина:

Наша Мати - Україна,
Її мова солов'їна.
Наша мова ніжна, ласкава,
Наша мова багата, цікава.

Наша мова квітуча, барвиста
Наша мова прекрасна і чиста
Наша мова мов джерельце звучить ,
Наша мова красиво звучить.

Ой , прекрасна у нас рідна мова,
Як сердечна, душевна розмова
Свою рідну мову учить,
І завжди нею ви дорожить.

Мова-державна перлина,
Нею завжди дорожить :
Без мови не має країни,
Мову як матір любить.

Пісня «Наша мова»

Ведуча: Рідна мова! Любов до рідної мови починається ще з колиски ,з маминої пісні. Хіба ще хтось уміє промовляти такі слова як наші українські мами? Народні колискові пісні задаровують усіх, хто їх чує, надзвичайною ніжністю і простотою.

« Колискова» (виконує мама)

Мама:

Щоб виросло, не змарніло
Щоб тяженько не хворіло,
Сили й розуму набралось
Своїх батьків не цуралось.

Ведуча: Любов до нашої неосяжної землі починається з любові до маленької Батьківщини, до пам'яті про рідний поріг, до мудрості народної казки.

Немає у світі людини, яка б не любила казок або не чула їх. Особливо діти. А сьогодні я вас усіх – і дорослих і малих – запрошую в гості до казки.

Казок чимало є на світі і веселих і сумних. Хіба зможемо прожити ми без них?

- Діти, ви знаєте багато казок різних народів. А чи зможете відгадати назви тих, які склав український народ?

Отже, починаємо вікторину:

«З якої це казки?»

Ведуча: Наші запорізькі козаки дуже шанували і любили українську мову. А ми – їх внуки і правнуки, теж будемо так робити. Бо ж ми з вами козацького роду, так чи ні? *(діти відповідають: так!!)* Заспіваймо улюблену вашу пісню «Будемо козаками»

Пісня «Будемо козаками»

Ведуча:

Мово рідна, слово рідне,
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
А лиш камінь має.
Як ту мову нам забути,
Котрою учила
Нас всіх ненька говорити,
Ненька наша мила. *(Входить хлопчик з мамою.)*

Хлопчик:

О, рідна мово! Твої ніжні звуки
Це радості і щастя глибина.

Мама:

Так, ти свята, як ті невтомні руки,
Що хліб ростять із щедрого зерна.
Ти зіткана із сонця і блакиті,
Неначе доля чиста, осяйна,
Хоча багато мов на білім світі,
Але у нашій серці ти одна.

Ведуча: Колись відомий український письменник Панас Мирний сказав дуже гарні слова про рідну мову: «Найбільше і найдорожче добро в кожного народу – це його мова, ота жива схованка людського духу, його багата скарбниця, в яку народ вкладає і своє давнє життя, і свої сподівання, розум, досвід, почування». Давайте і ми разом з батьками пригадаємо прислів'я про мову, приказки.

- Більше діла —менше слів.
- Гостре словечко коле..... сердечко.

- Від теплого слова і лід..... розмерзається.
- Гірше болять від язика, як від..... ножа.
- Народ скаже — якзав'яже.
- Не кидай слова на..... вітер.

Ведуча: Один з добрих та давніх символів України – це калина, а ось і вона

*Заходить **Калина***

Калина: Добрий день, дорослі й діти! Я чула , що у вас сьогодні свято і ви вшановуєте нашу рідну мову, тому поспішила до вас., бо знаю, що у групі «Барвіночок» дуже розумні діти. Скажіть , а чому саме я до вас завітала?

Діти : Бо калина – це символ України

Калина: молодці, кажуть : « Без верби і калини- нема України», а що ви знаєте про калину?

Дитина:

Червоні кетяги калини

Горять вогнями усіма.

Без калини нема України,

Без народу Вкраїни нема.

Посадіть калину коло тину,

Щоби всюди злагода цвіла!

Буде щедрою родина –

Буде честь їй і хвала.

Ведуча: Калино, затанцюй разом з дітками хоровод.

Хоровод «Біля калиноньки»

Ведуча: Сподобалося тобі танцювати?

Калина: так, аж схотілося пограти в гру.

Гра з Калиною

Калина: мені у вас дуже сподобалося та мушу відкланятися , до побачення.

Ведуча: Діти, зараз давайте відгадаємо загадку і дізнаємось, про що буде йти мова.

З квітів його виплітають,

Ним голівку покривають.

Щоб дівчиноньку зберіг –

Український оберіг.

(Віночок)

Ведуча: Так- це теж один із символів України

Пісня – танок «Віночок»

Гриць лягає на лаву

Ведуча: Українці-веселі люди...наші прашури любили веселі ігри, співи, танки....багато їх є. Подивіться, а хто це лежить на лаві..?

Та це ж наш Гриць, хоче, щоб ми з ним погралися.

Інценізація «Грицю.....до роботи»

Ведуча: Багато гарних слів почули ми про нашу рідну українську мову. Хочемо, щоб полюбили ви і ніколи не цуралися рідної мови, де б ви не були; щоб зростали в ріднім краю і з рідним словом.

Ніхто не має права забувати
своєї мови рідної нїде,
Як ті пісні, які співала мати,
І як своє дитинство золоте.

Вірш читають мами

ЯК БИ ТОБІ, ДОНЮ...

Як би тобі, доню, в світі не було,
Не скупись ніколи людям на добро.
Бо і так доволі хтось насіяв зла,
І холонуть душі наші без тепла.
Забувають діти мову матерів,
Глянь, від того болю світ аж посірів.
І тріщить з розпуки зранена земля,
І сивіти стала матінка моя.

Доню, моя, доню, синьоока зірко,
У житті буває солодко і гірко.
Як би твої очі не манили зваби,
Не посмій вчинити Батьківщині зради!

Не посмій зламати гілку калинову –
Сиротою станеш, як забудеш мову.
Можеш призабути запах рути-м'яти,
Але рідну мову мусиш пам'ятати!
Можеш не впізнати голосу діброви,
Та не смій зректися маминої мови.

Ведуча: Батьківщина починається з батька і матері .з оселі ,де ви вперше побачили світ ,з мови якою розмовляють наші батьки, з України, де ви народилися . А Україна – це наша Батьківщина.

Дитина:

Люблю тебе, моя країна мила
Твої поля і небо голубе,
Бо ти дала мені малому крила.

То як же не любить мені тебе!

Люблю тебе я мила Україно.
І все зроблю, щоб ти завжди цвіла.
Я буду вчитись в школі на «відмінно»,
Щоб мною ти пишатися могла!

І живуть тут люди
Добрі, працьовиті.
І скажу до речі,
Ще й талановиті.

Землю засівають
І пісні співають
На бандурі грають
І вірші складають.

Про ліси і гори
І про синє море,
Про людей і квіти...
То скажіть же діти,
Що це за країна?
Діти (разом) Наша славна Україна!

Пісня «На нашій Україні»

Ведуча: Для кожного народу дорога своя мова, а нам найдорожча- українська. Наша мова співуча, мелодійна, багата. Рідна мова дорога людині, як саме життя.

Виходить діти з лампадками і декламують « Молитву за рідну мову»

Боже, Отче милостивий,
Ти нам дав ту мову красну,
Поміж мовами найкращу,
Нашу рідну, нашу власну.

Тою мовою співала
Нам, маленьким, наша мати,
Тою мовою навчала
Тебе, Боже, прославляти.

Тою мовою ми можемо
Величатись перед світом,

Бо між мовами ця мова -
Мов троянда поміж цвітом.

Хоч би й хто напастував нас,
Хоч би й хто посмів грозити, -
Дай нам силу, дай відвагу
Рідну мову боронити.

Поможи, Небес Владико,
Хай буде по Твоїй волі,
Щоб та мова гомоніла
Вільно: в хаті, церкві, в школі.

Дай діждати пошанівку
Рідного святого слова,
Щоб цвіла на славу Божу
Наша українська мова!

Ведуча: А закінчити наше свято хотілося б на веселій ноті, затанцювавши веселий український танок.

Танок парами «Чок, чок каблучок»